HIERONYMUS
Klosterneuburg, 2. Hälfte 12. Jh. Seite 34r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=468
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

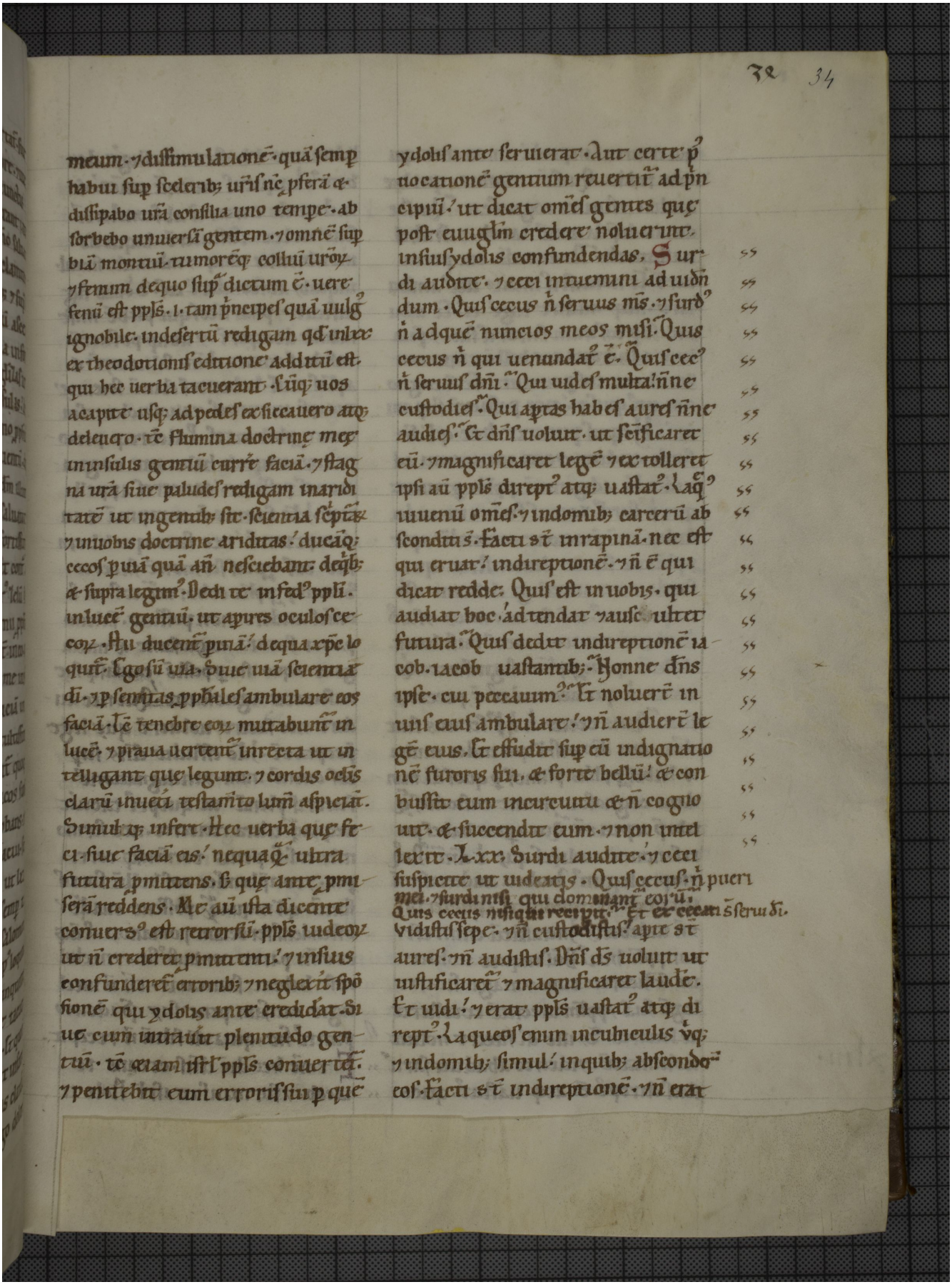

meum. ⁊ dissimulationē. quā semp
habui sup sceleribꝫ uris nc̄ pferā ⁊
dissipabo urā consilia uno tempe. ab
sorbebo uniuersā gentem. ⁊ omnē sup
biā montiū. tumorēq; colliū urōꝝ
⁊ fenum dequo sup dictum ē. uere
fenū est ppls. i. tam pncipes quā uulg
ignobile. indesertū redigam qd in lxx
ex theodotionis editione additū est.
qui hec uerba tacuerant. Cūq; uos
acapite usq; ad pedes exsiccauero atq;
deleuero. tc̄ flumina doctrinę meę
in insulis gentiū currē faciā. ⁊ stag
na urā siue paludes redigam in aridi
tatē ut in gentibꝫ sit. scientia scptarū
⁊ in uobis doctrine ariditas. ducāq;
cecos p uiā quā an̄ nesciebant. deq̄bꝫ
⁊ supra legimꝰ. Dedi te in fedꝰ ppli.
in lucē gentiū. ut apires oculos ce
coꝝ. Hu ducent p uiā. de qua xp̄c lo
quit. Ego sū uia. Siue uiā scientiae
di. ⁊ p semitas pphales ambulare eos
faciā. Tc̄ tenebre eoꝝ mutabunt in
lucē. ⁊ praua uertent in recta ut in
telligant quę legunt. ⁊ cordis oclis
clarū inueti testamto lum̄ aspiciāt.
Simulq; infert. Hec uerba quę fe
ci. siue faciā eis. nequaq̄ ultra
futura pmittens. s; quę ante pmi
serā reddens. Me aū ista dicente
conuersꝰ est retrorsū. ppls uideoꝝ
ut n̄ crederet pmittenti. ⁊ in suis
confunderet erroribꝫ ⁊ neglexit spō
sionē qui ydolis ante credidat. Si
ue cum intrauit plenitudo gen
tiū. tc̄ etiam isrl ppls conuertet.
⁊ penitebit eum erroris sui p quē

ydolis ante seruierat. Aut certe pꝰ
uocationē gentium reuertit ad pn
cipiū. ut dicat omēs gentes quę
post euuglm credere noluerint.
in suis ydolis confundendas. Sur
di audite. ⁊ ceci intuemini ad uidn̄
dum. Quis cecus n̄ seruus ms. ⁊ surdꝰ
n̄ ad quē nuncios meos misi. Quis
cecus n̄ qui uenundat ē. Quis cecꝰ
n̄ seruus dn̄i. Qui uides multa. n̄ ne
custodies. Qui aptas habes aures n̄ ne
audies. Et dn̄s uoluit. ut scīficaret
eū. ⁊ magnificaret legē ⁊ extolleret
ipsi aū ppls direptꝰ atq; uastatꝰ. Laqꝰ
iuuenū omēs. ⁊ in domibꝫ carcerū ab
sconditi s̄. Facti s̄t in rapinā. nec est
qui eruat. in direptionē. ⁊ n̄ ē qui
dicat redde. Quis est in uobis. qui
audiat hoc. ad tendat ⁊ ausc ultet
futura. Quis dedit in direptionē ia
cob. iacob uastantibꝫ. Nonne dn̄s
ipse. cui peccauimꝰ. Et noluerūt in
uiis eius ambulare. ⁊ n̄ audierūt le
gē eius. Et effudit sup eū indignatio
nē furoris sui. ⁊ forte bellū. ⁊ con
bussit eum in circuitu ⁊ n̄ cogno
uit. ⁊ succendit eum. ⁊ non intel
lexit. Lxx. Surdi audite. ⁊ ceci
suspicite ut uideatis. Quis cecus. n̄ pueri
mei. ⁊ surdi nisi qui dominant eorū.
Quis cecus nisi qui recipit. Et ex cecati s̄ serui di.
Vidistis sepe. ⁊ n̄ custodistis. apte s̄t
aures. ⁊ n̄ audistis. Dn̄s ds uoluit ut
iustificaret ⁊ magnificaret laudē.
Et uidi. ⁊ erat ppls uastatꝰ atq; di
reptꝰ. Laqueos enim in cubiculis uq;
⁊ in domibꝫ simul. in quibꝫ absconderūt
eos. Facti s̄t in direptionē. ⁊ n̄ erat